

מ"ת 24334/09/20 - מדינת ישראל נגד גלגאו דג'ני, ישראל פלוס, אורי מגננה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 24334-09-20 מדינת ישראל נ' דג'ני(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 456398/2020

בפני	כבוד השופטת דבורה עטר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. גלגאו דג'ני (עציר) 2. ישראל פלוס (עציר) 3. אורי מגננה (עציר)

החלטה

(בעניין המשיבים 1 ו-3)

פתח דבר

- לפני בקשה להורות על מעצרם של המשיבים 1 ו-3 (להלן: "**המשיבים**") עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.
- נגד המשיבים, יחד עם משיב 2, הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות שוד מזוין בחבורה בצוותא (ריבוי עבירות)- לפי סעיף 402(ב) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); תקיפה בנסיבות מחמירות בצוותא (ריבוי עבירות)- לפי סעיף 382(א) ו-380 ביחד עם סעיף 29 לחוק; ניסיון לחבלה חמורה- לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) ביחד עם סעיף 25 לחוק; והיזק בזדון בצוותא (שתי עבירות)- לפי סעיף 452 ביחד עם סעיף 29 לחוק.
- לפי עובדות כתב האישום, ביום 25/07/2020, בסמוך לשעה 01:13 הגיעו המשיבים, המשיב 2 ו-6 אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, בעודם רעולי פנים, ל"אינטרנט קפה" בעיר רחובות (להלן: "**בית העסק**"), בו שהו באותה העת ארבעה מתלוננים (לקוחות העסק: א.א, ב.ב, ג.ג, ועובד של בית העסק ד.ד). המשיבים והאחרים שדדו את המתלוננים תוך שימוש בנשק קר, כשהם תוקפים וחובלים בהם, כפי שיפורט להלן:

4. עם הגיעם לבית העסק, בסמוך לשעה 01:13, פתח המשיב 1 את דלת הכניסה ונכנס יחד עם משיב 2 והאחרים. המשיב 1 עטה על פיו ואפו מסכה רפואית. בסמוך לאחר כניסתו הבחין משיב 1 בשלושת המתלוננים כשהם יושבים בקצה המקום ואיפשר למשיב 2 ולאחרים לעקפו על מנת שיגיעו אליהם. בעת הזו היכו משיב 2 והאחרים את המתלוננים ואיימו עליהם, בין היתר באמצעות סכינים, מוט ברזל, מגב וכיסא, וניפצו את הטלוויזיות במקום. בשלב מסוים עלה המשיב 1 יחד עם האחרים לקומה העליונה והם ירדו חזרה כעבור מס' שניות. בד בבד, נטלו האחרים סכומי כסף מהקופה, שקית שהכילה מזומנים וכן סכום כסף שהיה בכיסיו של אחד המתלוננים.

5. בהמשך לאמור, בשעה 01:14:40, נכנס לבית העסק המשיב 3 כשהוא חובש על ראשו שקית עשויה נייר ועוטה על פיו ואפו מסיכה רפואית. תחילה ניגש לאזור הקופה ובהמשך הצטרף למשיב 2 ולאחר, שעמדו בסמוך למתלוננים ואיימו עליהם. בצוותא חיפשו משיבים 2 ו-3 בארנקיהם של המתלוננים ונטלו מהם סכומי כסף, טלפון נייד וטבק.

6. בסמוך לשעה 01:15 נכנס למקום מנחם חזיזה (להלן: "חזיזה"), חברם של משיבים 2 ו-3, כשהוא עוטה על פיו ואפו מסיכה רפואית, ולאחר מספר שניות משך את משיב 2 לכיוון היציאה מהמקום. משיבים 1 ו-2 עזבו את המקום בעוד משיב 3 נותר לחפש בארנקיהם של המתלוננים. בשלב מסוים נכנס אחר למקום והאיץ בו לצאת, והם עזבו את המקום בריצה.

7. כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלוננים חבלות שונות וניטלו מהם סך של 33,650 ₪, 500 דולר, טלפון נייד וטבק. כמו כן, גרמו נזק לשתי טלוויזיות שהיו במקום.

8. הסכים המשיב 2 לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לו בכתב האישום.
ביום 23.09.20

טענות המשיבים

9. ב"כ המשיבים מיקד את טיעונו בשאלת קיומן של ראיות לכאורה לזיהוי המשיבים.

10. לטענתו לא זוהו על ידי שוטר המהווה גורם אובייקטיבי, לא ניתן לזהותם בצילומי האבטחה משעטו מסיכות על פיהם ואפם ואף ניסיון לזהותם במעבדת מז"פ העלה כי קיים קושי לעשות כן בשל היותם רעולי פנים. בנוסף, לא נמצאו ראיות פורנזיות דוגמת D.N.A. או טביעות אצבעות שלהם בבית העסק, על אף שאין ראיה כי עטו כפפות.

11.ב"כ המשיבים הפנה בטיעוניו לע"פ 3055/18 **אבו רקאייק נגד מדינת ישראל** (4/08/2020) (להלן: "**פס"ד אבו רקאייק**"), בו זוכה המערער בנסיבות הדומות לשיטתו לעניינו, באופן המלמד על היעדר ראיות לכאורה בעניין זיהוי המשיבים.

12.באשר לזיהוי המשיבים על ידי המתלוננים נטען כי חרף העובדה שאלה לא מסרו את שמותיהם המלאים, לא נערך מסדר זיהוי. בנוסף נטען כי חרף הזיהוי לכאורה על ידי המתלוננים, המשיבים נעצרו רק כחודש ימים לאחר מכן, במהלכו הופצו סרטוני האבטחה לציבור על ידי משטרת ישראל על מנת לסייע לה בזיהוי המעורבים, באופן המצביע כי לא סמכה ידיה על אותו הזיהוי. עוד טען כי הודעות המתלוננים תואמו וזוהמו כפי שניתן ללמוד בין היתר מחוסר עקביותן ומהודעותיו של בעל בית העסק, אשר כלל לא נכח באירוע.

13.ב"כ המשיבים ציין כי המתלוננים זיהו את משיב 1 רק בשל כך שהיה מעורב מספר ימים קודם לכן, ביחד עם נתין אריתראי, בקטטה שפרצה בעסק מתחרה של דני מרשה (להלן: "**מרשה**") ולהלן: "**העסק של מרשה**").

14.באשר לזיהוי המשיב 3 נטען כי אף אם אכן המתלוננים ששמעו את אחד החשודים קורא בשם "אורי", אין בכך כדי להועיל למבקשת שכן המדובר בשם נפוץ.

15.באשר ללבושו של משיב 3, נטען כי אין כל מזכר או חוות דעת המשווה בין פרטי הלבוש של משיב 3 הנצפה בסרטון בעסק של מרשה (להלן: "**הסרטון של מרשה**"), לבין הסרטון המתעד את אירוע השוד בבית העסק בו השתתף לכאורה (להלן: "**סרטון האירוע**"). לטענת ההגנה, ובהסתמך על פס"ד אבו רקאייק, אין זה מתפקידו של בית המשפט לבצע השוואה שכזו בעצמו, אלא תפקידו לבקר זיהוי שכבר נעשה או לחלופין להכריע בין עדויות זיהוי קיימות.

16.באשר לאיכון המשיב 3 בעיר רחובות נטען כי אין בכך כדי ללמד על מעורבותו, שכן אין חולק כי נכח בעסק של מרשה המצוי גם הוא בעיר רחובות, וממוקם בקרבת בית העסק. באשר לשיחות הטלפון בינו לבין משיב 1, יש בכך כדי ללמד על היכרות ביניהם ותו לא.

טענות המבקשת

17.קיימות ראיות לכאורה לזיהויים של המשיבים 1 ו-3 כמעורבים בשוד, בעוד הם עצמם לא סיפקו כל גרסה חלופית אותה ניתן היה לבדוק ולאמת.

18.באשר לזיהויו של משיב 1, הפנה ב"כ המבקשת לזיהויו המידי על ידי המתלונן א.א, וכבר בפני השוטר שהגיע למקום כפי שתועד בסרטון ממצלמת הגוף של השוטר דג'ן טדה (להלן: "**סרטון השוטר**"). כן הפנה

להודעותיו של א.א במשטרה ולגרסתו עליה עמד גם בעימות עם המשיב 1. בנוסף הפנה לגרסתו של המתלונן ב.ב אשר כעולה מסרטון השוטר ציין באופן מידי כי מבצעי השוד מוכרים לו. כן הפנה להודעותיו של ב.ב ולזיהוי המשיב 1 תוך פירוט מהות היכרותם. בנוסף הפנה לזיהוי המשיב על ידי המתלוננים בסרטון האירוע. בנוסף הפנה לזיהוי המשיב 1 כעולה לכאורה מהודעותיהם של המתלוננים ג.ג וד.ד.

עוד נטען כי יש באיכון המשיב 1 בזירה ובקשר הטלפוני עם המשיב 3 כדי להוות תמיכה לתשתית הראייתית הלכאורית.

19. באשר למשיב 3 טען ב"כ המבקשת כי קיים מארג ראייתי נסיבתי להוכחת המיוחס לו בכתב האישום. הוא הפנה לתמונה הנסיבתית המצטיירת מעדותו של חזיזה שהיה בחברת המשיבים 2 ו-3 בעסק של מרשה ונסע עימם לבית העסק עובר לאירוע השוד, לזהות בין פרטי לבושו של המשיב 3 כפי שנצפה בסרטון העסק של מרשה לבין סרטון האירוע, לעולה לכאורה מעדותם של המתלוננים כי במהלך האירוע נקבו המעורבים בשם "אורי" שהוא שמו הפרטי של המשיב 3 וכן לאיכון המשיב 3 בעיר רחובות בעת הרלוונטית ולקשר בינו לבין המשיב 1.

השלמת הטיעונים בעקבות חוות דעת מז"פ שהתקבלה לאחר מועד הדיון

20. ביום 15.10.20, לאחר שנשמעו הטיעונים בעל פה, התקבלה ראייה חדשה אשר הוגשה בהסכמה לבית המשפט. עניינה של ראייה זו בחוות דעת מז"פ - מעבדה דיגיטלית (להלן: "**חוות הדעת**") אשר ערכה השוואה בין הנוכחים בעסק של מרשה לבין הנוכחים בבית העסק, על סמך סרטוני האבטחה של שני המקומות.

ב"כ המשיבים סומך ידי באשר למשיב 3 על הקביעה בגוף חוות הדעת לפיה קיימת תמיכה "נמוכה" לזהות בין פרטי הלבוש "חולצה ומכנסיים", וכי קיימת תמיכה "בינונית" לזהות בין פרט הלבוש "נעליים" של משיב 3 הנצפה בסרטון של מרשה לבין האדם מושא הזיהוי בסרטון האירוע.

לטענת ב"כ המשיב 3, בנסיבות אלה נשמטת הקרקע תחת טענת המבקשת בדבר זהות בין פרטי הלבוש כאמור, לא ניתן לקבוע שהמשיב 3 הוא שנצפה בסרטון האירוע, ואין די ראיות לכאורה כנגדו.

דין והכרעה

21. המשיבים אינם חולקים על עצם קרות האירוע ונסיבותיו וגדר המחלוקת נסובה על שאלת קיומן של ראיות לכאורה לזיהויים כמי שנטלו בו חלק, כמיוחס להם בכתב האישום.

22. בבוא בית משפט לקבוע קיומן של ראיות לכאורה אם לאו, עליו לבחון אם בחומר החקירה מצוי פוטנציאל ראייתי שיכול ויוביל להוכחת אשמת הנאשם בסוף ההליך. בשלב זה בית משפט אינו נדרש לדון בשאלת משקלן של הראיות או בשאלת מהימנות עדים, ואלה יידונו ויוכרעו במסגרת ההליך העיקר (בש"פ 1597/20 **מדינת ישראל נ' מוחמד אבו סעב** (11/3/2020) ובש"פ 6213/20 **ארטיום סוחנוב נ' מדינת ישראל**

(16/9/2020).

באשר למשיב 1

23. לאחר שבחנתי את חומר החקירה וצפיתי בסרטונים שהוצגו לעיוני, מצאתי, באשר למשיב 1, כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת למעורבותו באירוע השוד, כמוחס לו בכתב האישום, כפי שיפורט להלן.

24. המתלונן א. אתועד בשעה 01:29, זמן קצר לאחר האירוע, בסרטון השוטר כשהוא נוקב בשמו הפרטי של המשיב 1 "גלגאי". זמן קצר לאחר מכן, בשעה 01:42 נשאל א.א על ידי השוטר האם הוא מכיר את "הבנאדם", והוא מתועד בסרטון השוטר כשהוא חוזר ונוקב בשמו הפרטי של המשיב 1 ומפרט את מהות ההיכרות: **"גלגאי, גר בקרית עקרון. חברים, יענו. הוא אמר להם לא, אבל הוא אמר להם עזבו. לא הם... לא הם."**

כשלושה ימים לאחר האירוע, במהלך גביית הודעתו של א.א ביום 28/7/20, מוצג בפניו סרטון האירוע. א.א מזהה בסרטון את המשיב 1 בציינו: **"אני מזהה את הבחור עם המסכה השחורה על חצי פנים קוראים לו גלגאי והוא גר בקרית עקרון הוא היה חבר שלי."** (החל מש' 26). כן שולל כל סכסוך עמו.

בעימות שנערך בין השניים מציין א.א בנוכחותו של המשיב 1 כי מכיר אותו מזה מספר שנים, וכי אליו התייחס בעת שנקב בשם "גלגאי". באותו מעמד מוצג סרטון האירוע וא.א שב ומזהה את מי שנראה בסרטון נכנס ראשון למקום האירוע, כמשיב 1 היושב לצדו. הוא מציין בנוסף כי במהלך השוד המשיב 1 גם דיבר ושמע את קולו.

עוד עולה לכאורה כי המשיב 1 התקשר אליו כשבועיים קודם לכן על מנת להתנצל.

25. המתלונן ב.ב. תועד בסרטון השוטר, בסמוך לאחר האירוע, בשעה 01:42 לערך כשהוא מציין כי מבצעי השוד מוכרים לו, ובהמשך בשעה 01:45 מסרב להגיש תלונה ומציין שימצא אותם לבדו. בהודעתו במשטרה שנגבתה למחרת היום מציין ב.ב. כי אחד התוקפים הוא בחור ממוצא אתיופאי, בשם "גלגאי".

כחודש לאחר מכן בהודעתו מיום 30/8/20 מציין ב.ב. כי זיהה באירוע באופן מידי את גלגאי חרף כך שעטה מסיכה, וזאת מתוקף היכרותם ועל פי פניו ומבנה גופו: **"לא זיהיתי את הבחורים הראשונים אבל אני כן ראיתי את גלגאי היה לו מסיכה על הפנים אבל הוא היה בלי כובע ובלי כלום ואני ישר ראיתי שזה גלגאי אני ישר זיהיתי אותו על פי הפנים שלו ועל פי מבנה הגוף שלו כי אני מכיר אותו..."** כמו כן שמע את קולו בעת שדיבר באירוע באומרו **"עזוב אותו עזוב אותו"**, בציינו **"אני מכיר טוב את הקול של גלגאי"** (החל משורה 7) הוא פירט בנוסף כי מכיר את המשיב 1 משנת 2014, פוגש בו כעשר פעמים בחודש ומכיר אותו עוד מהתקופה שהיו לו ראסטות. (יצוין כי עולה לכאורה מהודעת המשיב 1 מיום 31/9/20 עמ' 4 ש' 64, כי העניין נבדק במערכת המשטרתית ואושר).

במהלך גביית ההודעה מוצג לב.ב סרטון האירוע והוא מזהה בו את המשיב 1.

26. המתלוננים א.א. וב.ב, זיהו לכאורה את המשיב 1 המוכר להם באופן אישי, בשמו הפרטי כאחד המעורבים בשוד, על אף שחלק מפניו היה מכוסה, עוד בטרם הוצג להם סרטון האירוע ומתוקף היכרותם עימו, ואף זיהו את קולו כשדיבר במהלך האירוע. הם זיהו אותו גם בסרטון האירוע, שלאחר צפייה בו התרשמתי גם אני באופן בלתי אמצעי, כי איכותו טובה ומאפשר לכאורה זיהוי כאמור.

במהלך העימות בין א.א לבין המשיב 1, מוצג בפני א.א פעם נוספת סרטון האירוע והוא שב ומזהה את המשיב 1, היושב לצידו (אותו כינה מלכתחילה, בדומה לב.ב בשמו הפרטי גילגאי) כמי שנראה בסרטון נכנס ראשון לאירוע.

במכלול האמור, הוכח לכאורה כי אותו גילגאי שזיהו המתלוננים תחילה בשמו הפרטי בלבד ואשר מוכר להם לכאורה באופן אישי, הוא המשיב 1 שזיהו גם בסרטון האירוע וכדי להוות ראיות לכאורה למעורבותו של המשיב 1 בשוד, כמיוחס לו בכתב האישום.

27. בשלב לכאורי זה, משאינני נדרשת לקביעות מהימנות מתווספת לעדותם הלכאורית של א.א וב.ב גם גרסתו הלכאורית של ג.ג. הוא ציין אמנם בהודעתו הראשונה שלא זיהה את המעורבים בשוד ואולם בהודעתו השניה מיום 26/8/20 זיהה לכאורה את המשיב 1 בסרטון באופן וודאי מתוקף היכרותו עמו ואף עמד על הזיהוי בעימות שערך באותו המועד עם המשיב 1 בציינו לכאורה כי המדובר באותו הבחור שיושב לצדו.

28. תמיכה ראייתית לכאורית נוספת ניתן למצוא במחקרי התקשורת המתייחסים לטלפון הנייד שהמשיב 1 אישר כי היה בחזקתו בעת הרלוונטית (הודעה מיום 24/8/20 עמ' 3 ש' 32).

כאמור, השוד אירע ביום 25/7/20 בסמוך לשעה 01:13 ונמשך כעולה לכאורה מסרטוני האירוע במשך מספר דקות. המשיב 1 מאוכן בקרית עקרון, בשעה 23:52 ובהמשך מאוכן בעיר רחובות, בה התרחש השוד, משעה 00:03 ועד לשעה 01:33, השעות הרלוונטיות לאירוע השוד. לאחר מכן מאוכן בשנית בקרית עקרון בשעה 03:51.

29. עוד עולה לכאורה ממחקרי התקשורת כי בשעות הרלוונטיות לאירוע השוד, בין השעות 00:32 לבין 01:53 נערכו ניסיונות התקשרות בין המנוי שבחזקת המשיב 1 לבין זה של המשיב 3. ויצוין כי המשיב 3 שמור בין אנשי הקשר של המשיב 1 (כמפורט במסמך רכ"ה).

המשיב 1 שולל היכרות עם המשיב 3 (הודעה מיום 24/8/20 עמ' 4 ש' 68). ובשתי הודעותיו בחר למלא פיו מים בהקשר לאירוע גופו. בשלב לכאורי זה, שתיקתו של המשיב עומדת לו לרועץ ומחזקת את התשתית הראייתית הלכאורית הקיימת בעניינו. (ר' בש"פ 4458/18 משייב נ' מדינת ישראל (24/6/18)).

באשר לפס"ד אבו רקאייק

30.ב"כ המשיב סומך ידיו על פס"ד אבו רקאייק בו זיכה בית המשפט העליון את המערער, לאחר שקבע כי משקלה של ראיית הזיהוי הינה אפסית. המדובר היה בזיהוי של המערער על ידי שוטר בסרטון שתועד במצלמת אבטחה כמי שביצע את העבירה שיוחסה לו. השוטר אף טען לקיומה של היכרות מוקדמת עם המערער.

בית המשפט העליון קבע כי חרף מהימנות עדותו של השוטר, ראייה זו אינה צולחת את המבחן "החיצוני" האובייקטיבי, בהתבסס על מספר טעמים:

ראשית, השוטר לא נכח פיזית במקום בזמן אמת אלא ביצע זיהוי על סמך צפייה בסרטון גרידא.

שנית, וזאת בעיקר, התבססה הקביעה על בחינת הסרטונים על ידי בית המשפט באופן בלתי אמצעי, והגעתו למסקנה כי לא ניתן לקבוע על פיהם כי האדם הנצפה בהם הוא המערער.

בנוסף לאמור נקבע בפסק הדין כימספר פגישות ספורות שנערכו בין השוטר לנאשם אינם עולים לכדי "היכרות", הזוכה ליתרון על פני בית המשפט באופן הזיהוי מצפיה באותו סרטון:

"לסיכום נקודה זו, הן בחינה של הסרטונים שעל יסודם נעשה הזיהוי, הן בחינה של נסיבות ההיכרות בין המזהה למזוהה מובילים למסקנה שהזיהוי אינו עומד בבחינה החיצונית של עדות הזיהוי. הזיהוי נעשה על יסוד סרטון שבו לא ניתן לראות את פני החשוד באופן שמאפשר זיהוי. אף לא הוצג סימן זיהוי ייחודי אחר, למשל בקשר להתנהגות או ההליכה של החשוד. בין השוטר המזהה למערער קיימת היכרות שרחוקה מלהיות עמוקה, ואף ניתן להגדירה כשטחית. בכל מקרה, טיבה המלא של היכרות זו לא הובהר. בנסיבות כאלה, וגם מתוך הכרה בשכנוע העמוק של השוטר, לא ניתן לקבוע כי הוא יכול היה לזהות את המערער כמי שהשתמש בכרטיסי האשראי הגנובים". (פס"ד אבו רקאייק, פס' 10).

31.ובעניינו של המשיב 1 מדובר לכאורה בזיהוי, בזמן אמת, במהלך האירוע, על ידי המתלוננים א.א. וב.ב. שעולה לכאורה שהמשיב 1 מוכר להם באופן אישי. זאת, בשונה מעניין אבו רקאייק שם זוהה המערער על סמך צפייה בסרטונים גרידא, על ידי שוטר שהיכרותו עם המערער הוטלה בספק על ידי בית המשפט. גם עדותו של ג.ג. שזיהה את המשיב 1 בסרטון וגם בעימות תבחן בבוא העת ובשלב זה אין בקביעות פסק הדין בנסיבותיו, כדי ליטול ממנה את משקלה הלכאורי.

באשר למשיב 3

32.התשתית הראייתית הלכאורית בעניינו של המשיב 3 נסמכת על ראיות נסיבתיות.

33.הלכה היא כי הצטברות ראיות נסיבתיות, עשויה להוביל, במקרים המתאימים, לביסוס תשתית ראייתית לכאורית, ככל שהצטברותן מובילה לכלל מסקנה כי הנאשם ביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. ככל שיוכח לכאורה מארג ראייתי נסיבתי כאמור, יהא בשתיקת נאשם בחקירה ובאי מתן הסבר תמים המניח את הדעת באשר למארג הראיות הנסיבות הלכאורי העומד לחובתו, משום חיזוק ראייתי

לכאורי. (בש"פ 3361/17 מדינת ישראל נגד לייזרוביץ' 22/6/2017).

34. כאמור לעיל, במסגרת חומר הראיות מצויים סרטונים של האירוע וכן סרטונים שהופקו ממצלמות האבטחה של העסק של מרשה הממוקם במרחק מספר רחובות מבית העסק.

35. מהסרטונים של מרשה עולה לכאורה כי זמן קצר עובר לאירוע, בשעה 00:30 לערך, הגיעו למקום חזיזה והמשיבים 2 ו-3. הם שהו במקום זמן קצר ובשעה 00:43 עזבו אותו. בהודעתו מיום 2/9/20 מזהה חזיזה את עצמו ואת יתר הנוכחים, וגם המשיב 3 אינו חולק על כך.

36. מההודעתו של חזיזה מיום 2/9/20 עולה לכאורה כי הוא והמשיבים 2 ו-3 הגיעו יחדיו לרחובות על מנת "לשתות" ושהו בעסק של מרשה. בשלב מסוים המשיב 3 ציין בפניהם כי הוא אמור לפגוש חברים ובסמוך לכך עזבו שלושתם את המקום ברכב בו נהג חברו של המשיב 3. הוא פירט כי מלבדם היו ברכב שני חבריו של המשיב 3 שאינם מוכרים לו ממוצא אתיופי.

חזיזה מוסיף ומתאר כי לאחר זמן מה עצרו במקום שהוא. כל יושבי הרכב ירדו ממנו למעט הוא עצמו שנשאר לשבת בו לבדו. בחלוף כעשר דקות יצא גם הוא מהרכב, פנה לחפש את המשיב 2 על פי הכיוון אליו הלך, וכשהגיע לבית העסק משך את המשיב 2 החוצה, תוך שהוא נוזף בו: "**מה אתה גנוב עם הסאטלות שלך? זהו באנו ואספו אותנו חברים שלו**". באותה העת כהגדרתו של חזיזה "**נגמר הבלאגן וחזרנו לקריה**" והוא והמשיבים 2 ו-3 חזרו יחדיו, ברכב בו נהג חברו של המשיב 3 ובו חבר נוסף (הודעה מיום 2/9/20 עמ' 3 ש' 45).

37. מעדותו של חזיזה עולה לכאורה כי הוא והמשיבים 2 ו-3 עזבו יחדיו את העסק של מרשה, ביוזמתו של המשיב 3 שטען כי הוא אמור להיפגש עם חברים. כשהחברים הגיעו עלו חזיזה והמשיבים 2 ו-3 לרכבם וכולם נסעו יחדיו עד לבית העסק, המקום ממנו חזיזה משך לאחר מכן את המשיב 2, כפי שנצפה גם בסרטון האירוע.

עוד עולה לכאורה כי כל יושבי הרכב, למעט חזיזה ירדו מהרכב, משמע שהוכח לכאורה נסיבתית כי המשיב 3 עזב את הרכב ביחד עם המשיב 2, שאינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה לביצוע השוד. אף הוכח נסיבתית לכאורה כי בחלוף כעשר דקות חזיזה עצמו הגיע לבית העסק ומשך מהמקום החוצה את המשיב 2, בנסיבות שתיאר כ"בלאגן". באותן הנסיבות ומיד לאחר מכן עזב המשיב 3 את המקום ביחד עם חזיזה והמשיב 2 ושני החברים.

38. מעבר לקשר שבין משיב 2 למשיב 3, כנלמד משהותם המשותפת בעסק של מרשה, קיימים מחקרי התקשורת המצביעים על קשר גם עם המשיב 1 שנמצאו ראיות לכאורה למעורבותו בשוד ומוסיפים נדבך למארג הראייתי הנסיבתי הלכאורי.

מנוי מספר 052-3381234 מופיע בטלפון הנייד של המשיב 1 תחת שמו של המשיב 3 (מסמך רכ"ה) ועולה לכאורה ממחקרי התקשורת כי בין השעות 00:32 לבין 01:53, השעות הרלוונטיות לשוד ולאחריו, היו ניסיונות

התקשרות בין השניים.

ב"כ המשיב טען כי אין בעובדה שהמשיב 3 אכן בתחומי העיר רחובות כדי להוות כל ראייה נסיבתית לחובתו שכן גם העסק של מרשה ממוקם בעיר רחובות. דא עקא, עולה לכאורה ממחקרי התקשורת כי המשיב 3 המשיך לשהות בעיר רחובות בעת הרלוונטית לשוד, בין השעות 01:32-00:42, גם לאחר שעזב את העסק של מרשה כמתועד בסרטון של מרשה, באופן המהווה תמיכה ראייתית לכאורית נסיבתית נוספת.

39. עולה לכאורה מהודעותיהם של המתלוננים א.א. וד.ד. כי זיהו את המשיב 3 בסרטון האירוע. ב"כ המבקשת ציין בטיעונו כי הוא ער לקושי האובייקטיבי, כלשונו, שמעורר זיהוי זה ואולם ביקש לבסס ממצאים לכאוריים נסיבתיים על אותו חלק בעדותם, ממנו עולה לכאורה כי שמעו את מי מהמעורבים בשוד נוקב בשם "אורי", שהוא שמו הפרטי של המשיב 3.

מהודעתו הראשונה של א.א. עולה לכאורה כי מי מהמעורבים בשוד צעקו **"אורי אורי בוא נצא"**. גם מהודעתו הראשונה של ד.ד. מיום האירוע, עולה לכאורה כי שמע מי מהם אומר: **אורי יאללה יאללה**. באופן העולה לכאורה בקנה אחד עם נוסח הדברים והקשרם כפי שתוארו על ידי א.א.

משקלן של עדויות אלה וכן מהימנותן ייבחנו כאמור בהליך העיקרי. בשלב הזה, יהא בעולה לכאורה מגרסתם כי מי מהמעורבים נקב במהלך השוד בשמו הפרטי של המשיב 3 כדי להוות נדבך נסיבתי לכאורי נוסף המצביע על מעורבותו בשוד.

40. גם בעובדה שהמשיב בחר בזכות השתיקה ולא נשמע מפיו הסבר לפשר המארג הראייתי הנסיבתי הלכאורי העומד לחובתו יהא משום חיזוק ראייתי לכאורי. (בש"פ 3361/17 **מדינת ישראל נגד לייזרוביץ'** (22/6/2017).

41. בדיון שהתקיים טען ב"כ המבקשת כי מסרטון העסק של מרשה ומסרטון האירוע, שאיכותם גבוהה, ניתן להיווכח בבירור מהזהות שבין פירטי לבושו של המשיב 3 בעת שהותו בעסק של מרשה, לבין פרטי לבושו של אחד ממבצעי השוד כפי שתועד בסרטוני האירוע, זמן קצר לאחר מכן. לשיטתו יהא בכך משום נדבך נסיבתי נוסף למארג הלכאורי הכולל.

42. לאחר שצפיתי בסרטונים, שאיכותם טובה התרשמתי גם אני באופן בלתי אמצעי מהדמיון שבין פרטי הלבוש שלבש המשיב 3 בעסק של מרשה לבין פרטי הלבוש של אחד המעורבים בשוד שארע לכאורה זמן קצר לאחר מכן: חולצה כהה עם כיתוב, מכנסיים כהים, נעלי ספורט בצבע אפור עם סוליה לבנה וגרביים לבנות קצרות כשבצידי חלקן העליון סימן בלתי מזוהה בצבע שחור.

43. ואולם לאחר הדיון והצפייה בסרטונים, התקבלה חוות הדעת ממנה עולה כי קיימת תמיכה "נמוכה" לזהות בין פרטי הלבוש "חולצה ומכנסיים", וכי קיימת תמיכה "בינונית" לזהות בין פרט הלבוש "נעליים" של משיב 3 הנצפה בסרטון של מרשה לבין האדם מושא הזיהוי בסרטון האירוע.

44. עיון בנספח א' של חוות הדעת מעלה כי תמיכה "נמוכה", כפי שנקבע בנוגע לחולצה ולמכנסיים, משמעה כי **"נמצאה התאמה חלקית במאפיינים סוגיים, אך לא התאמה מובהקת, עם זאת לא נמצאו ממצאים השוללים התאמה."** עוד עולה כי תמיכה "בינונית" כפי שנקבע באשר לנעליים, משמעה כי **"נמצאה התאמה במאפיינים סוגיים"**.

45. גם מחוות הדעת עולה לכאורה, אם כן, כי קיימת התאמה מסוימת בין פרטי הלבוש בשני הסרטונים בלא שנמצאו ממצאים השוללים התאמה כאמור ואין באמור בה כדי לאיין את המארג הנסיבתי הלכאורי הקיים, באשר למעורבותו של המשיב 3 בשוד, כטענת ההגנה. ואולם מאחר ועובדות כתב האישום המתארות ספציפית את חלקו של המשיב 3 בשוד נסמכות על סרטון האירוע ועל הדמיון בין מאפייני הלבוש, יהא ברמת ההתאמה כאמור בחוות הדעת, כדי להפחית בשלב זה, מעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית הקיימת, נגדו.

סוף דבר

46. לאור סך כל האמור לעיל מצאתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית במידה מספקת להוכחת מעורבותו של המשיב 1 באירוע השוד, כמיוחס לו בכתב האישום. באשר למשיב 3 קיימת תשתית ראייתית לכאורית נסיבית להוכחת מעורבותו באירוע השוד, ואולם במידה מופחתת.

ניתנה היום, א' חשוון תשפ"א, 19 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.